

[Bøkgård.]

giske institut. Hvis dette var blevet gjort, havde vi været velvilligt indstillet og kunne have stemt for, men da det altså ikke er det resultat, der foreligger, og vi ikke vil være med til at sprede og fordyre den højere undervisning, vil vi stemme imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 143 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til anerkendte private seminarier.

Første behandling af lovforslaget (nr. 43) findes i tidenden sp. 1349, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 373).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Else-Merete Ross: Ved første behandling rejste jeg i forbindelse med § 19 i vedtægterne for Pensionskassen af 1925 spørgsmålet om en ensartet pensionsordning for mandlige og kvindelige tjenestemænd, hvad enten de er samgifte tjenestemænd eller ej.

Den højtærede undervisningsminister mente ikke, at der var anledning til, at pensionsreglerne, der jo er generelle, skulle diskuteres i sammenhæng med det foreliggende lovforslag. Jeg havde heller ikke ventet, at der kunne ske en isoleret ændring af pensionsreglerne for de private seminarier, men jeg havde håbet, at den højtærede minister ville være kommet mig så meget i møde, at han ville have erkendt, at der er en lille gruppe af samgifte tjenestemænd samt en lille gruppe af kvindelige tjenestemænd, der efterlader sig enkemænd, som ikke har en rimelig ordning i forhold til de præcis lige store pensionsbidrag, de

mandlige og kvindelige tjenestemænd indbetaler.

Derefter havde jeg håbet, at den højtærede minister ville have sagt, at han ville have disse forhold i erindring, når tjenestemandsløven til sin tid skal revideres. Jeg havde også håbet, at folketingsudvalget i sin betænkning kunne have medtaget en bemærkning om dette spørgsmål, som kunne have været medvirkende til, at der ved en kommende revision af tjenestemandsløven var større mulighed for at få dette spørgsmål løst. Fra flere sider i udvalget var der forståelse for de synspunkter, jeg gjorde mig til talsmand for ved første behandling, men det blev altså ved sympatien.

Jeg mener fortsat, at der bag den nuværende ordning ligger en idé fra forrige århundrede, hvor manden betragtedes som eneforsørger og gifte kvinder sjældent havde eget erhverv. At en anden tankegang langsomt baner sig vej og også giver sig konkrete udslag, viser de i nyere tid oprettede overenskomster mellem finansministeriet og akademisk uddannede tjenestemænd, hvori der hjemles adgang til oppebærelse af fuld løn ved siden af enkepensionen. Det er et skridt i den rigtige retning.

Håbet beskæmmer ingen. Derfor vil jeg fortsat håbe, at de generelle pensionsregler engang må blive ændret, så de svarer til en moderne tid, og dermed også vil blive gældende for de lærere og lærerinder, der er medlemmer af Pensionskassen af 1925.

Astrid Skjoldbo: Uanset om man er tilhænger eller ej af andre regler for mænds og kvinders pensioner, synes min gruppe, at hverken anledningen, dette lille lovforslag, eller tidspunktet er egnet til rejsning af dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.